

Arrest

nr. 248 807 van 9 februari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. JANS
Jaarbeurslaan 17 / 12
3600 GENK**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 7 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 232 457 van 11 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 22 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. JANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 juni 2013 werd verzoeker aangetroffen bij een politiecontrole en nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Verzoeker werd op 23 maart 2014 opnieuw aangetroffen en de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam nogmaals een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 17 mei 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging wederom een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker.

1.4. Verzoeker werd op 24 oktober 2019 aangetroffen met een valse Roemeense identiteitskaart en de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 25 oktober 2019 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

1.5. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 28 januari 2020 ten aanzien van verzoeker, die opnieuw werd aangetroffen bij een politiecontrole, de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die verzoeker diezelfde dag ter kennis werd gebracht, gemotiveerd als volgt:

“(…)

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: [S.]

voornaam: [B.]

[…]

nationaliteit: India

In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
- 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften en gebruik ervan + aanmatiging naam. (PV HA.21.L7.000641/2020 van de politiezone van GINGELOM/NIEUWERKERKEN/SINT-TRUIDEN). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken*
- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

*2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt;
In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India*

*3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.*

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 06.06.2013, 23.03.2014, 17.05.2017, 25.10.2019. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

*5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.*

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften en gebruik ervan + aanmatiging naam. (PV [...] van de politiezone van GINGELOM/NIEUWERKERKEN/SINT-TRUIDEN). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene naar de grens te doen terugleiden, nadat de grens werd bepaald, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt;
In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 06.06.2013, 23.03.2014, 17.05.2017, 25.10.2019. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften en gebruik ervan + aanmatiging naam. (PV [...] van de politiezone van GINGELOM/NIEUWERKERKEN/SINT-TRUIDEN). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Het was niet mogelijk betrokkene te horen bij de politie gezien de taal. Daarom zal betrokkene zo snel mogelijk uitgebreid verhoord worden in het gesloten centrum en zal er een beoordeling gemaakt worden van artikel 3 en 8 EVRM.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van de vereiste documenten, zal de grens worden bepaald nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Er zal ter zake een nieuwe beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt;
In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 06.06.2013, 23.03.2014, 17.05.2017, 25.10.2019. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.
(...)"

De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend. Met arrest nr. 232 457 van 11 februari 2020 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze vordering wegens laattijdigheid van het verzoek verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient allereerst te duiden dat, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tegen een maatregel van vrijheidsberoving die werd genomen met toepassing van artikel 7 van dezelfde wet een beroep kan worden ingesteld bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats of de plaats van aantreffen van de betrokken vreemdeling. Artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Er wordt vastgesteld dat de verzoekende partij *in casu* gebruik heeft gemaakt van de in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om een synthesesmemorie in te dienen.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60".

In deze wetsconforme synthesesmemorie voert de verzoeker in een enig middel het volgende aan:

"Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

B.1. Eerste middel

Schending van het hoorrecht. art. 3 EVRM. art. 8 EVRM. schending van art. 7 Vreemdelingenwet en schending van het motiveringsbeginsel in samenhang met een schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, BS 12.09.1991.

De thans bestreden beslissing werd aan verzoeker betekend zonder dat verzoeker ooit gehoord werd, in strijd met de leer van het arrest C-249/13 d.d. 11 december 2014 van het Hof van Justitie.

Dit blijkt expliciet uit de bestreden beslissing alwaar staat: "Het was niet mogelijk betrokkene te horen bij de politie gezien de taal."

Het gevolg van deze praktijk is dat de Dienst Vreemdelingenzaken nooit enige beoordeling heeft kunnen maken van art. 3 EVRM en art. 8 EVRM noch van de medische toestand van verzoeker.

In de nota met opmerkingen d.d. 17 februari 2020 stelt verwerende partij dat verzoeker wel degelijk gehoord werd door de politie van Sint-Truiden op 28 januari 2020 om 8u05 met behulp van een tolk. Waarom beweert de bestreden beslissing dan expliciet het tegendeel? Indien verzoeker wel degelijk zou zijn gehoord, dan is er alleszins sprake van een schending van de (materiële) motiveringsplicht, aangezien verwerende partij - naar eigen bewering in de nota met opmerkingen - onjuiste motieven plaatst in de bestreden beslissing.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan niet een bevel met opsluiting aan een vreemdeling geven waarin vermeld wordt dat een grondiger onderzoek van art. 3 EVRM zal plaatsvinden in het gesloten centrum wanneer de vreemdeling zijn recht op horen zal kunnen uitoefenen, waarna een nieuwe beslissing genomen zal worden, vermits een grondig en nauwgezet onderzoek naar een mogelijke schending van dat artikel moet plaatsvinden bij het nemen van het bevel. (RvV 22 maart 2018, Rev.dr.étr. 2018,146; RvV 29 maart 2018, nr. 201.891)

Bijgevolg kan men niet anders dan concluderen dat veel motiveringen in de bestreden beslissing compleet zonder ook maar enige basis worden geponeerd:

- Men heeft nooit gevraagd of verzoeker gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel;*
- De bewering in de bestreden beslissing dat "betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben" heeft nooit plaats kunnen vinden en zijn volledig in strijd met de waarheid;*
- De bewering dat verzoeker niet zou meewerken met de overheid, is op niets gebaseerd.*
- Verzoeker heeft nooit mogen reageren op de strafrechtelijke tenlastelegging dat hij zich een valse naam zou aanmatigen.*
- De bewering in de bestreden beslissing dat "betrokkene geen elementen aantoont dat die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst" is een bewering die louter het gevolg is van de schending van het hoorrecht.*

Bovendien is het hoogst opmerkelijk dat het bevel wordt genomen op naam van de heer S. B., weliswaar met vermelding van een alias T. I., van Roemeense nationaliteit, doch de akte van kennisgeving is betekend aan de heer T. I.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken rekening zou houden met de echtheid van de Roemeense nationaliteit en identiteit van verzoeker, had de bestreden beslissing bovendien nooit genomen kunnen worden zonder zowel het hoorrecht te schenden als art. 7 Vreemdelingenwet.

Daarenboven heeft verzoekende partij nog wel degelijk belang met huidig beroep ongeacht zijn verzoek tot internationale bescherming, dat bovendien reeds negatief werd beoordeeld door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Immers werd de beroepstermijn tegen de bestreden beslissing geenszins opgeschort door het indienen van een verzoek tot internationale bescherming."

3.2. De hoorplicht houdt in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (RvS 23 mei 2001, nr. 95.805; RvS 22 oktober 2001, nr. 100.007; RvS 18 mei 2006, nr. 158.985; RvS 15 februari 2007, nr. 167.887).

De verzoekende partij verwijst naar één zin uit de bestreden beslissing waarin vermeld staat dat het niet mogelijk was om hem te horen bij de politie. Hij laat na de daaropvolgende zin te lezen, waarin vermeld staat dat hij na het verhoor nog uitgebreid zal ondervraagd worden over het risico, vervat in het kader van artikel 3 van het EVRM. Deze meer uitgebreide ondervraging is geschied voor het nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij gaat hiermee voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing (de verzoekende partij citeert uit de beslissing tot terugleiding naar de grens) dat hij verklaarde geen gezinsleven of minderjarige kinderen te hebben in België en dat hij geen medische problemen heeft.

Ook blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij wel degelijk werd gehoord bij de politie. Op 27 januari 2020 (zie PV HA.21.L7.000641/2020, voorhanden in het administratief dossier onder deel 2) verklaarde hij, in het bijzijn van een tolk, dat hij geen familie in België heeft en geen elementen aanbrengt die een onmiddellijke terugkeer in de weg staan. Hij antwoordde op de vraag of hij verblijfsredenen in België had dat *“ik heb niet echt een reden”*. Wel wordt gesteld in een hier aan voorafgaand administratief rapport, zonder de aanwezigheid van een tolk, dat een conversatie niet mogelijk is. Redelijkerwijze kan hieruit afgeleid worden dat verzoeker eerst zonder tolk is verhoord en nadien met tolk.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker ook werd verhoord op 30 januari 2020 om 15.28 uur met bijstand van een tolk, weliswaar na het nemen van de bestreden beslissing. Hij verklaarde naar België te komen omdat hij in Italië geen werk vond. Hij stelde geen gezondheidsproblemen en geen familie of kinderen in België of een ander EU-lidstaat te hebben. Hij verklaarde de tolk goed te begrijpen.

Het recht om gehoord te worden, ook vervat in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009, waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en alvorens een besluit wordt genomen dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, ro. 87). Het hoorrecht heeft in dit geval plaats gevonden.

De Raad wijst er bovendien op dat volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie het hoorrecht een algemeen beginsel van Unierecht vormt. Luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie leidt een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht echter pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, punt 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, punt 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, punt 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C 96/11 P, punt 80). Om een dergelijke onrechtmatigheid te constateren, dient de Raad aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of er sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanig wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat de verzoekende partij specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek de verwerende partij zouden kunnen doen afzien van het opleggen van een bevel om het grondgebied te verlaten (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 40).

In de synthesememorie houdt verzoeker weliswaar voor dat de artikelen 3 en 8 van het EVRM geschonden zijn, maar hij laat na concreet aan te duiden op welke wijze deze artikelen geschonden zijn. Hij beweert dat zijn verklaring over het niet bezitten van familie in België niet met de waarheid strookt maar dit is enkel een louter losse bewering, niet onderbouwd, door niets gestaafd en tegengesproken door de hierboven besproken elementen in het administratief dossier, waaronder ook de ondervraging van 30 januari 2020.

Verder kan niet ingezien worden waarom het ondervragen van de verzoeker naar de reden waarom hij geen gevolg gaf aan eerdere bevelen noodzakelijk was. Verzoeker zet dit evenmin uiteen en toont de relevantie van deze grief niet aan.

Het gebrek aan medewerking met de autoriteiten blijkt uit het gebrek aan het zich aanmelden bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de Vreemdelingenwet gestelde termijn, terwijl verzoeker niet

aantoonde in een hotel te verblijven, wat verzoeker evenmin weerlegt. Hij heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen en aan het inreisverbod, zoals correct omschreven in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker het motief van de bestreden beslissing betwist dat hij op heterdaad werd betrapt voor valsheid in geschrifte en nooit kon reageren op deze aantijging, laat hij na aan te duiden welke reactie op de aantijging van aard is de bestreden beslissing te kunnen wijzigen. Verzoeker gaat bovendien voorbij aan zijn eigen verklaringen van 28 januari 2020 tegenover de politie, met bijstand van een tolk (zie PV HA.21.L7.000641/2020, voorhanden in het administratief dossier), waarbij hij toegeeft gebruik te maken van een valse Roemeense identiteitskaart die hij drie jaar geleden had gekocht.

Verzoeker verklaarde in het verleden geen gezondheidsproblemen te kennen. Waar verzoeker thans voorhoudt dat deze stelling louter voortvloeit uit een schending van het hoorrecht, is dit niet juist en toont hij bovendien niet aan dat hij gezondheidsproblemen kent en de aard ervan.

In de mate verzoeker stelt dat de kennisgeving is gebeurd onder de naam T. I., mist deze grief feitelijke grondslag. De naam van verzoeker, B. S., staat wel degelijk op de kennisgeving en werd door verzoeker ondertekend, wat ook blijkt uit de kennisgeving van de bestreden beslissing die verzoeker hecht aan het verzoekschrift. Verzoeker is niet ernstig wanneer hij stelt dat rekening had moeten gehouden worden met zijn "echte" Roemeense nationaliteit nu hij tegenover de politie toegaf dat dit een valse identiteit is.

Het hoorrecht is niet geschonden.

3.3. Gelet op deze vaststelling is de aangevoerde schending van artikel 7 van de Vreemdelingenwet onontvankelijk omdat nagelaten wordt op een andere wijze aan te duiden op welke wijze dit artikel dan wel geschonden is. Minstens is het onderdeel ongegrond.

3.4. Verzoeker voert nog de schending van de artikel 8 van het EVRM aan.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

*"1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."*

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker geen familie- of gezinsleven heeft of gehad heeft in België. Verder reikt het middel geen enkel element aan over het privéleven van verzoeker.

De schending van artikel 8 van het EVRM is niet aangetoond.

3.5. Verzoeker voert de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Hij laat na concrete elementen aan te duiden waaruit een schending van artikel 3 van het EVRM zou kunnen afgeleid worden. Bovendien, in de mate dat verzoeker verwijst naar de procedure bij de commissaris-generaal inzake zijn verzoeken om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 januari 2020, die eerst geleid heeft tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 24 februari 2020 van de commissaris-generaal. Verzoeker tekende beroep aan tegen deze beslissing, die evenwel hangende het beroep werd ingetrokken op 10 maart 2020. Deze intrekking werd ter kennis gegeven aan verzoeker op 11 maart 2020, zodat, met arrest nr. 234 060 van 13 maart 2020, de Raad het beroep verwierp. Vervolgens nam de commissaris-generaal op 12 juni 2020 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens de gegevens waar de Raad over beschikt, werd tegen deze beslissing geen beroep aangetekend en is deze definitief.

Verzoeker maakt de schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk.

3.6. Het enig middel, zo ontvankelijk, is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN